

ประเทศสิงคโปร์

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

ประเทศสิงคโปร์ มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า **สาธารณรัฐสิงคโปร์** เป็นนครรัฐสมัยใหม่และเป็นประเทศที่เป็นเกาะขนาดเล็กที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่นอกปลายทิศใต้ของคาบสมุทรมลายูและอยู่เหนือเส้นศูนย์สูตร 137 กิโลเมตร ดินแดนของประเทศประกอบด้วยเกาะหลักรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ซึ่งมีก่เรียกว่าเกาะสิงคโปร์ในภาษาอังกฤษ และเกาะอุจง (Pulau Ujong) ในภาษามลายู และเกาะที่เล็กกว่ามากอีกกว่า 60 เกาะ ประเทศสิงคโปร์แยกจากคาบสมุทรมลายูโดยช่องแคบยะโฮร์ทางทิศเหนือ และจากหมู่เกาะเรียวของประเทศอินโดนีเซียโดยช่องแคบสิงคโปร์ทางทิศใต้ ประเทศมีลักษณะแบบเมืองอย่างสูง และคงเหลือพืชพรรณดั้งเดิมเล็กน้อย ดินแดนของประเทศขยายอย่างต่อเนื่องโดยการแปรสภาพที่ดิน

หมู่เกาะมีการตั้งถิ่นฐานในคริสต์ศตวรรษที่ 2 และต่อมาเป็นของจักรวรรดิท้องถิ่นต่าง ๆ สิงคโปร์สมัยใหม่ก่อตั้งใน ค.ศ. 1819 โดยเซอร์สแตมฟอร์ด ราฟเฟิลส์ (Stamford Raffles) เป็นสถานีการค้าของบริษัทอินเดียตะวันออกโดยการอนุญาตจากรัฐสุลต่านยะโฮร์ อังกฤษได้อธิปไตยเหนือเกาะใน ค.ศ. 1824 และสิงคโปร์กลายเป็นหนึ่งในนิคมช่องแคบอังกฤษใน ค.ศ. 1826 หลังถูกญี่ปุ่นยึดครองระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง สิงคโปร์ได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรใน ค.ศ. 1963 และเข้าร่วมกับอดีตดินแดนของอังกฤษอื่นเพื่อตั้งประเทศมาเลเซีย แต่ถูกขับอีกสองปีต่อมาผ่านพระราชบัญญัติโดยเอกฉันท์ นับแต่นั้น ประเทศสิงคโปร์พัฒนาอย่างรวดเร็ว จนได้รับการรับรองว่าเป็นหนึ่งในสี่เสือแห่งเอเชีย

ประเทศสิงคโปร์เป็นศูนย์กลางพาณิชย์สำคัญของโลกแห่งหนึ่ง โดยเป็นศูนย์กลางการเงินใหญ่สุดเป็นอันดับสี่และเป็นหนึ่งในห้าท่าที่วุ่นวายที่สุด เศรษฐกิจซึ่งเป็นโลกาภิวัตน์และความหลากหลายอาศัยการค้าเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิต ซึ่งคิดเป็นประมาณ 30% ของจีดีพีของสิงคโปร์ในปี พ.ศ. 2556 ในแง่ความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ ประเทศสิงคโปร์มีรายได้ต่อหัวสูงสุดเป็นอันดับสามของโลกแต่มีความเหลื่อมล้ำของรายได้รุนแรงที่สุดในหมู่ประเทศพัฒนาแล้ว ประเทศสิงคโปร์ได้รับการจัดอันดับสูงในแง่การศึกษา สาธารณสุขและความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ เมื่อปลายเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557 มีประชากรอาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์เกือบ 5.5 ล้านคน ซึ่งกว่า 2 ล้านคนมีสัญชาติต่างชาติ แม้สิงคโปร์จะมีความหลากหลาย แต่เชื้อชาติเอเชียมีมากที่สุด 75% ของประชากรเป็นชาวจีน โดยมีชนกลุ่มน้อยที่สำคัญ เช่น ชาวมลายู ชาวอินเดียและชาวยูเรเชีย มีภาษาราชการสี่ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษามลายู ภาษาจีนกลาง และภาษาทมิฬ และประเทศสนับสนุนพหุวัฒนธรรมนิยมผ่านนโยบายทางการต่าง ๆ อีกด้วย

ประเทศสิงคโปร์เป็นสาธารณรัฐระบบรัฐสภา รัฐเดี่ยว และใช้ระบบหลายพรรคการเมือง โดยมีการปกครองสภาเดียวระบบเวสต์มินสเตอร์ พรรคกิจประชาชนชนะการเลือกตั้งทุกครั้งนับแต่เริ่มการปกครองตนเองในปี พ.ศ. 2502 ภาวะครอบงำของพรรคกิจประชาชน ประกอบกับระดับเสรีภาพสื่อต่ำและการปราบปรามเสรีภาพพลเมืองและสิทธิการเมืองนำไปประเทศสิงคโปร์ถูกจัดเป็นประชาธิปไตยไม่สมบูรณ์ (flawed democracy) ประเทศสิงคโปร์เป็นหนึ่งในห้าสมาชิกผู้ก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ยังเป็นที่ตั้งของสำนักเลขาธิการความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปก) และสมาชิการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดและเครือจักรภพแห่งประชาชาติ การพัฒนาอย่างรวดเร็วของประเทศสิงคโปร์ทำให้มันมีอิทธิพลอย่างสำคัญในกิจการโลก นำให้ันักวิเคราะห์บางส่วนระบุว่าเป็นอำนาจปานกลาง (middle power)

เนื้อหา

ภูมิศาสตร์

ภูมิอากาศ

ประวัติศาสตร์

ช่วงต้น

ยุคแห่งการล่าอาณานิคม

อาณานิคมแบบเอกเทศ

การรวมชาติเข้ากับมาเลเซีย

การเมืองการปกครอง

บริหาร

นิติบัญญัติ

ตุลาการ

สิทธิมนุษยชน

สาธารณรัฐสิงคโปร์	
Republic of Singapore (อังกฤษ) 新加坡共和国 (จีน) Republik Singapura (มลายู) சிங்கப்பூர் குடியரசு (ทมิฬ)	
	
ธงชาติ	ตราแผ่นดิน
คำขวัญ: Majulah Singapura (มลายู) "สิงคโปร์จงรุดหน้า"	
เพลงชาติ: Majulah Singapura "สิงคโปร์จงรุดหน้า"	
	
	
ที่ตั้งของประเทศสิงคโปร์ (เขียว) ในอาเซียน (เทาเข้ม)	
เมืองหลวง	(ดาวนทาวน์คอร์, เซนทรัล) ^[a] 1°17′N 103°50′E
Location Singapore ASEAN.svg	
ภาษาราชการ	ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน มาตรฐาน ภาษามลายู และ ภาษาทมิฬ
เดมะนิม	ชาวสิงคโปร์
การปกครอง	สาธารณรัฐ
<div><ul style="list-style-type: none">ประธานาธิบดีนายกรัฐมนตรีประธานรัฐสภาประธานศาลสูง</div> สุด	<div><ul style="list-style-type: none">ฮาลิมาร์ ยาacobลี เซียนลุง</div>
นิติบัญญัติ	รัฐสภา
การก่อตั้ง	
<div><ul style="list-style-type: none">การก่อตั้งการปกครองตนเองเอกราชจากสหราชอาณาจักรรวมกับมาเลเซียถูกขับจากมาเลเซีย</div>	<div><ul style="list-style-type: none">6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2362^[1]3 มิถุนายน พ.ศ. 2502^[2]31 สิงหาคม พ.ศ. 2506^[3]16 กันยายน พ.ศ. 2506^[3]9 สิงหาคม พ.ศ. 2508^[3]</div>
พื้นที่	
<div><ul style="list-style-type: none">รวม</div>	

กองทัพ		
เศรษฐกิจ		
สถานการณ์เศรษฐกิจ		
การท่องเที่ยว		
สถานที่ท่องเที่ยว		
โครงสร้างพื้นฐาน		
การคมนาคม		
การศึกษา		
วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี		
สาธารณสุข		
สวัสดิการสังคม		
ประชากร		
เชื้อชาติ		
ศาสนา		
ภาษา		
วัฒนธรรม		
อาหาร		
ดนตรี		
สื่อสารมวลชน		
วันหยุด		
กีฬา		
ฟุตบอล		
ดูเพิ่ม		
อ้างอิง		
แหล่งข้อมูลอื่น		

ภูมิศาสตร์

ภาคกลางและภาคตะวันตกเป็นเนินเขา ซึ่งเนินเขาทางภาคกลางเป็นเนินเขาที่สูงที่สุดของประเทศ เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสายสำคัญของสิงคโปร์ และภาคตะวันออกเป็นที่ราบต่ำ ชายฝั่งทะเลมักจะมีต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ต้องมีการถมทะเล

ภูมิอากาศ

ข้อมูลภูมิอากาศของประเทศสิงคโปร์													
เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ทั้งปี
อุณหภูมิสูงสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	34.3 (93.7)	35.2 (95.4)	36.0 (96.8)	35.8 (96.4)	35.4 (95.7)	35.0 (95)	34.0 (93.2)	34.2 (93.6)	34.3 (93.7)	34.6 (94.3)	34.2 (93.6)	33.8 (92.8)	36.0 (96.8)
อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย °C (°F)	30.1 (86.2)	31.2 (88.2)	31.6 (88.9)	31.7 (89.1)	31.6 (88.9)	31.3 (88.3)	30.9 (87.6)	30.9 (87.6)	30.9 (87.6)	31.1 (88)	30.6 (87.1)	30.0 (86)	31.0 (87.8)
อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย °C (°F)	23.3 (73.9)	23.6 (74.5)	23.9 (75)	24.4 (75.9)	24.8 (76.6)	24.8 (76.6)	24.6 (76.3)	24.5 (76.1)	24.2 (75.6)	24.1 (75.4)	23.7 (74.7)	23.5 (74.3)	24.1 (75.4)
อุณหภูมิต่ำสุดที่เคยบันทึก °C (°F)	19.4 (66.9)	19.7 (67.5)	20.2 (68.4)	20.7 (69.3)	21.2 (70.2)	20.8 (69.4)	19.7 (67.5)	20.2 (68.4)	20.7 (69.3)	20.6 (69.1)	21.1 (70)	20.6 (69.1)	19.4 (66.9)
ปริมาณฝน มม (นิ้ว)	243.2n mm = 287.4												
ความชื้นร้อยละ	84.7	82.8	83.8	84.8	84.4	83.0	82.8	83.0	83.4	84.1	86.4	86.9	84.2
วันที่มีฝนตกโดยเฉลี่ย	15	11	14	15	15	13	13	14	14	16	19	19	178
จำนวนชั่วโมงที่มีแดด	173.6	183.6	192.2	174.0	179.8	177.0	189.1	179.8	156.0	155.0	129.0	133.3	2,022.4

แหล่งที่มา1: National Environment Agency (Temp 1929-1941 and 1948-2011, Rainfall 1869-2011, Humidity 1929-1941 and 1948-2011, Rain days 1891

"Weather Statistics". National Environment Agency. สืบค้นเมื่อ 23 October 2012.</ref>

แหล่งที่มา 2: Hong Kong Observatory (sun only, 1982—2008) ^[6]

แผนที่ทางกายภาคของสิงคโปร์

ช่วงต้น

ประวัติศาสตร์ของสิงคโปร์ก่อนศตวรรษที่ 14 มิได้ถูกบันทึกอย่างชัดเจนและแน่นอนนัก ในช่วงศตวรรษที่ 14 สิงคโปร์อยู่ภายใต้การปกครองของราชอาณาจักรมลายูปาหิตแห่งชาวา ต่อมาในต้นศตวรรษที่ 15 ก็อยู่ภายใต้การยึดครองของราชอาณาจักรสยาม จนถูกประมุขแห่งมะละกาเข้ามาแย่งชิงไป และเมื่อโปรตุเกสเข้ายึดครองมะละกา สิงคโปร์ก็กลายเป็นเมืองขึ้นของโปรตุเกสในราวปี ค.ศ. 1498 และต่อมาอยู่ภายใต้อิทธิพลของฮอลันดาในช่วงศตวรรษที่ 17

สิงคโปร์เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ปลายสุดของแหลมมลายู-ยู เป็นสถานที่พักสินค้าของพ่อค้าทั่วโลก เดิมชื่อว่า เทมาเล็ก (ทุมาลิก) มีกษัตริย์ปกครอง ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 17 ได้มีเจ้าผู้ครองนครปาเล็มบังเดินทางแสวงหาดินแดนใหม่เพื่อสร้างเมือง แต่เรือก็อับปางลง พระองค์ได้ว่ายน้ำขึ้นฝั่ง แล้วก็เห็นสัตว์ชนิดหนึ่งมีรูปร่างลำตัวสีแดงหัวดำหัวคล้ายสิงโตหน้าอกขาว พระองค์จึงถามคนติดตามว่า สัตว์ตัวนั้นคืออะไรคนติดตามก็ตอบว่ามันคือ สิงโต พระองค์จึงเปลี่ยนชื่อเทมาเล็กเสียใหม่ว่า สิงหปุระ ต่อมาสิงหปุระก็ได้ตกเป็นของฮอลันดาแห่งมะละกา

ยุคแห่งการล่าอาณานิคม

ประเทศแรกที่มายึดสิงคโปร์ไว้ได้คือโปรตุเกส เมื่อปี ค.ศ. 1511 แต่ก็ถูกชาวดัตช์มาแย่งไป เมื่ออังกฤษขยายอิทธิพลเข้ามาบริเวณแหลมมลายูในกลางศตวรรษที่ 18 แต่ประมาณปี ค.ศ. 1817 อังกฤษได้แข่งขันกับดัตช์ในเรื่องอาณานิคม อังกฤษได้ส่งเซอร์ โทมัส สแตมฟอร์ด แรฟเฟิลส์ มาสำรวจดินแดนแถบสิงคโปร์ ตอนนั้นสิงคโปร์ยังมีสุลต่านแห่งรัฐยะโฮร์ปกครองอยู่ แรฟเฟิลส์ได้ตกลงกับสุลต่านฮุสเซ็น ชาห์วา จะตั้งสถานการค้าของอังกฤษที่นี่ แต่สุดท้ายอังกฤษยึดสิงคโปร์ไว้เป็นเมืองขึ้นได้และก่อตั้งประเทศในปี ค.ศ. 1819 โดยอังกฤษได้ขอเช่าเกาะสิงคโปร์จากจักรวรรดิยะโฮร์ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของฮอลันดา ในปี ค.ศ. 1824 อังกฤษมีสิทธิครอบครองสิงคโปร์ตามข้อตกลงที่ทำกับฮอลันดา ต่อมาในปี ค.ศ. 1826 สิงคโปร์ถูกปกครองภายใต้ระบบเบตเตร์ตส์เซตเทิลเมนต์ (Straits Settlement) ซึ่งบริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษควบคุมดูแลสิงคโปร์ รวมทั้งปีนังและมะละกาด้วย ต่อมาในปี ค.ศ. 1857 รัฐบาลอังกฤษได้เข้ามาดูแลระบบนี้เอง ในปี ค.ศ. 1867 สิงคโปร์กลายเป็นอาณานิคม (Crown Colony) อย่างสมบูรณ์จนถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ญี่ปุ่นจึงได้ขับไล่อังกฤษออกจากสิงคโปร์และเข้าไปยึดครองแทน

อาณานิคมแบบเอกเทศ

ค.ศ. 1946 จึงได้รับการยกฐานะให้เป็นอาณานิคมแบบเอกเทศ (Separate Crown colony) เมื่ออังกฤษกลับมาควบคุมสิงคโปร์อีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากที่สิงคโปร์อยู่ภายใต้การยึดครองของญี่ปุ่นระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง (ค.ศ. 1942-1946)

การรวมชาติเข้ากับมาเลเซีย

เมื่อสิงคโปร์เห็นมาเลเซียได้รับเอกราชจากอังกฤษ สิงคโปร์จึงรีบขอรวมชาติเข้ากับมลายูกลายเป็นสหภาพมลายาทันที เพื่อจะได้ไม่เป็นเมืองขึ้นของอังกฤษอีก แต่สิงคโปร์ก็ไม่พอใจกับมาเลเซียมากนักเพราะมีการเหยียดชนชาติกัน ทำให้พรรคกิจประชาชนของสิงคโปร์ประกาศให้สิงคโปร์เป็นเอกราชตั้งแต่วันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 1965 ตั้งแต่นั้นมานั้นในชื่อ สาธารณรัฐสิงคโปร์ เมื่อแยกตัวออกมาแล้วพรรคกิจประชาชนก็ครองประเทศมาตลอดจนถึงทุกวันนี้

การเมืองการปกครอง

ในฐานะที่เป็นอาณานิคมแบบเอกเทศนั้น สิงคโปร์มีอำนาจปกครองกิจการภายในของตนเองแต่ไม่มีอำนาจดูแลกิจการทหารและการต่างประเทศ และยังมีผู้ว่าราชการจากส่วนกลางมาปกครองอยู่ ในสภานิติบัญญัติ (Legislative Council) นั้น อังกฤษเริ่มเปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกตั้งสมาชิกบางส่วน (6 คน จาก 22 คน) ได้ ซึ่งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาบางส่วนนี้ในปี 1948 พรรคก้าวหน้า (Progressive Party) ของสิงคโปร์ได้ที่นั่งมากที่สุด ต่อมาในปี ค.ศ. 1951 สมาชิกสภาที่มาจากการเลือกตั้งถูกเพิ่มเป็น 9 คน ในจำนวน 25 คน และในปี ค.ศ. 1955 ภายใต้อิทธิพลของบัญญัติฉบับแรกสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งมีจำนวน 25 คน ในจำนวน 32 คน

ต่อมาอังกฤษให้ชาวสิงคโปร์มีอำนาจและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองมากขึ้นในช่วง 10 ปี ก่อนที่สิงคโปร์จะประกาศเป็นสาธารณรัฐนั้น สิงคโปร์จึงอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาล 3 ชุด คือ (1) รัฐบาลของนายเดวิด มาร์แชล (David Marshall) จากปี 1955-1956 (2) รัฐบาลของนายลิม ยิว ฮ็อก (Lim Yew Hock) จากปี ค.ศ. 1956-1959 และ (3) รัฐบาลของนาย ลี กวน ยู (Lee Kuan Yew) ซึ่งภายใต้รัฐบาลนี้สิงคโปร์มีอำนาจในการปกครองตนเองอย่างสมบูรณ์แล้ว และนายลี กวน ยูได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนแรกของสิงคโปร์ ต่อมาในช่วงปี 1963-1965 รัฐบาลชุดนี้ก็ได้ตัดสินใจเข้าไปรวมอยู่ในสหพันธรัฐมาลายา และอยู่ได้เพียง 2 ปี

นับจากปี ค.ศ. 1965 เมืองสิงคโปร์ประกาศตนเป็นประเทศเอกราช มีอำนาจอธิปไตยของตนเอง โดยปกครองในรูปของสาธารณรัฐ หลังจากนั้น สิงคโปร์อยู่ภายใต้การปกครองของนายกรัฐมนตรีเพียงคนเดียวเป็นเวลาถึง 25 ปี ซึ่งก็คือ นาย ลี กวน ยู ทั้งนี้เป็นเพราะพรรคกิจประชา (PAP: People's Action Party) ซึ่งนาย ลี เป็นผู้ก่อตั้งแต่ปี ค.ศ. 1961 นั้นมีชัยชนะในการเลือกตั้งเกือบทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไป หรือการเลือกตั้งซ่อม

ทศวรรษ 1990 เป็นจุดเริ่มต้นของการปรับเปลี่ยนการปกครองสิงคโปร์จากผู้นำกลุ่มเก่า (Old Guards) เป็นผู้นำรุ่นใหม่ (New Guards) นายโก๊ะ จ๊กตง (Goh Chok Tong) ได้รับการคัดเลือกจากพรรคกิจประชาและคณะรัฐมนตรี ให้เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่สองของสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 1990 นาย ลี กวน ยู ยังดำรงตำแหน่งอยู่ในรัฐบาลชุดใหม่โดยเป็นรัฐมนตรีอาวุโส และในปี ค.ศ. 1993 สิงคโปร์เริ่มใช้ระบบประธานาธิบดีแบบใหม่ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

ปัจจุบันปี ค.ศ. 2006 ประเทศสิงคโปร์ได้มีการเลือกตั้งทั่วไปเพื่อเลือกผู้นำคนใหม่และทีม เพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศต่อไป แต่อย่างไรก็ดี พรรคกิจประชาที่ได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้นเหมือนอย่างเดิม โดยพรรค PAP ได้รับที่นั่งในฝ่ายรัฐบาล 82 ที่นั่งจาก 84 ที่นั่ง ซึ่งเท่ากับสมัยนายโก๊ะ จ๊กตงได้รับในปี พ.ศ. 2544 แต่ได้คะแนนเสียงลดลงจากสมัยแรกที่ได้ 75.3 เป็น66.6 เปอร์เซนต์ ซึ่งรัฐบาลนี้ที่อยู่ภายใต้การบริหารงานของนาย ลี เซียน ลุง สมัยที่สองซึ่งรัฐบาลจะมั้นนโยบายผลักดันในเรื่องปัญหาคนยากไร้ ผู้สูงอายุและคนว่างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่นาย ลี เซียน ลุงจะได้รับการเลือกตั้งในครั้งนั้นนั้น เขาได้นโยบายแบ่งปันรายได้ผนวกกับความอ่อนแอและแตกแยกของพรรคฝ่ายค้าน ทำให้พรรค PAP ได้ครองอำนาจสืบต่อมาเป็นเวลา 4 ทศวรรษ

บริหาร

ระบอบการปกครองของสิงคโปร์ คือ ระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นางฮาลิมะห์ ยาคอบ^[7] เข้ารับตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2560 ส่วนนายกรัฐมนตรีคือ นายลี เซียน ลุง ซึ่งรับตำแหน่งต่อจากนายเก๊ะ จ๊กตง และนายลี กวน ยูซึ่งมีฐานะเป็นบิดาของนาย ลี เซียน ลุง สิงคโปร์แยกตัวออกมาเลเซียเมื่อปี พ.ศ. 2508 มีการปกครองในระบอบสาธารณรัฐโดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขทางพิธีการ และมีนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขทางด้านบริหาร สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความมั่นคงทางการเมืองมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก เพราะนับแต่ตั้งประเทศเป็นต้นมา มีรัฐบาลที่มาจากพรรคเดียวและเป็นรัฐบาลเสียงข้างมาก และมีการควบคุมสิทธิเสรีภาพของสื่อสารมวลชนและประชาชนในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอย่างค่อนข้างเข้มงวด

นิติบัญญัติ

รัฐสภาทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐบาล พรรคกิจประชาชนได้เสียงข้างมากในการเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมา

ตุลาการ

สถาบันตุลาการของสิงคโปร์อยู่ภายใต้ระบบสาธารณรัฐ อำนาจตุลาการนั้นเป็นอิสระมาก ปราศจากการควบคุมและแทรกแซงจากฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ โดยมีการแบ่งศาลเป็น 2 ระดับ คือ ศาลชั้นต้น กับศาลสูงสุด

ระบบกฎหมายของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ใช้แบบคอมมอนลอว์เนื่องจากอาณานิคมของ สหราชอาณาจักรมาก่อนจึงได้รับอิทธิพลด้านกฎหมายมาด้วย

สิทธิมนุษยชน

สิทธิมนุษยชนในสิงคโปร์ถูกจำกัดอย่างมาก ทั้งในการควบคุมสื่อและกฎหมายที่เข้มงวด

กองทัพ

กองทัพอยู่ในสังกัดกระทรวงกลาโหม โดยกองทัพสิงคโปร์นั้น ประกอบไปด้วยสามเหล่าทัพ คือ กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ซึ่งมีหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์ของอำนาจอธิปไตย และบูรณภาพดินแดนของสิงคโปร์จากภัยคุกคามภายนอก

เศรษฐกิจ

กิจกรรมที่สร้างรายได้ทางเศรษฐกิจในสิงคโปร์

- 1. การเพาะปลูก ปลูกยางพารา มะพร้าว ผัก ผลไม้ แต่พื้นที่มีจำกัด
- 2. อาศัยวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน มีอุตสาหกรรมเบา เช่น ผลิตภัณฑ์ยางพารา ขนปัง เครื่องดื่ม และอุตสาหกรรมหนัก เช่น อุตสาหกรรมทำเหล็กกล้า ยางรถยนต์ มีกิจการกลั่นน้ำมันซึ่งใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากสหรัฐอเมริกาและเป็นผู้สร้างแท่นขุดเจาะน้ำมันรายใหญ่ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เพื่อส่งไปขายต่อยังประเทศเพื่อนบ้าน มีท่าเรือน้ำลึก เหมาะในการจอดเรือส่งสินค้า
- 3. การค้าขาย เป็นท่าเรือปลอดภาษี ประเทศต่าง ๆ ส่งสินค้าต่าง ๆ มายังสิงคโปร์เพื่อส่งออก และสิงคโปร์ยังรับสินค้าจากยุโรป สหรัฐอเมริกา

สถานการณ์เศรษฐกิจ

สิงคโปร์เป็นประเทศที่เล็กที่สุดประเทศหนึ่งในโลก ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติมากเหมือนประเทศอื่น แต่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี เพราะสิงคโปร์พัฒนาเศรษฐกิจด้านการค้า โดยเป็นประเทศพ่อค้าคนกลางในการขายสินค้าเป็นท่าเรือขนส่งสินค้าปลอดภาษี ทำให้สินค้าที่ผ่านทางสิงคโปร์มีราคาถูก ปัจจุบันสิงคโปร์มีท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ และทันสมัยที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง และยังสามารถเข้าไปลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะในประเทศไทย ลาว เวียดนาม กัมพูชา และพม่า สิงคโปร์มีประชากรน้อยจึงต้องพึ่งพาแรงงานจากต่างชาติในทุกระดับ สิงคโปร์เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วประเทศเดียวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีฐานะทางเศรษฐกิจและการเงินที่มั่นคงที่สุดประเทศหนึ่งในโลก

การท่องเที่ยว

ภาพเมืองสิงคโปร์

ในปี 2017 สิงคโปร์มีนักท่องเที่ยวที่มาเยือน 17,422,826 คนซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวจีน,อินโดนีเซีย,อินเดีย,มาเลเซีย และออสเตรเลีย ตามลำดับ

สถานที่ท่องเที่ยว

หากแบ่งตามภูมิศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศสิงคโปร์ มีดังนี้

- ภาคตะวันออก - Katong, Pasir Ris, Changi/Pulau Ubin
- ภาคตะวันตก - Kent Ridge, Mount Faber, Bukit Timah
- ภาคเหนือ - Thomson, Lim Chu Kang/Tengah
- ภาคกลาง - Balestier, Chinatown, แม่น้ำสิงคโปร์

สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมมักอยู่ในตอนกลาง ได้แก่ พื้นที่บริเวณ Marina Bay, ปากแม่น้ำสิงคโปร์ ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมอร์ไลออน (Merlion) , อาคารโรงละคร Esplanade ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมสมัยใหม่, สถานที่ท่องเที่ยวยามค่ำ บริเวณพื้นที่ริมน้ำ ได้แก่ Clarke Quay, Boat Quay, ย่านไชน่าทาวน์ (China Town) , ย่าน Little India, ย่านชอปปิง บนถนน Orchard

แบบจำลองเมืองสิงคโปร์ บริเวณ Marina Bay ปากแม่น้ำสิงคโปร์

ส่วนบริเวณเมืองรอบนอกนั้นก็มีแหล่งท่องเที่ยวกระจายอยู่โดยรอบ สามารถเข้าถึงได้โดยรถไฟ MRT และ รถประจำทาง ได้แก่ เกาะเซนโตซา (Sentosa Island) บริเวณ Harbour Front, สวนสัตว์กลางคืน (Night Safari) , สวนนกจูร่ง (Jurong Birdpark) เป็นต้น

รูปปั้นหน้าวัด
แสดงถึงวัฒนธรรม
อินเดีย

สถาปัตยกรรม
แบบจีนที่มีการ
อนุรักษ์ไว้ บริเวณ
ย่านไชนาทาวน์

มหาวิหารเซนต์แอน
ดรู.

โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม

ที่ตั้งของสิงคโปร์เป็นเส้นทางระหว่างทวีปยุโรป และเอเชียตะวันตก กับภาคพื้นตะวันออกไกล รวมทั้งภาคพื้นแปซิฟิก ทำให้สิงคโปร์เป็นชุมทางของเส้นทางเดินเรือ และสายการบินระหว่างประเทศ และเป็นแหล่งชุมนุมการค้าขาย ปัจจุบันสิงคโปร์ มีท่าเรือที่ใหญ่เป็นอันดับสองของเอเชีย รองจากโยโกฮาม่าของญี่ปุ่น และเป็นที่ท่าเรือที่มีการขนส่งสินค้ามาก เป็นอันดับสามของโลก

การขนส่งทางบก สิงคโปร์มีพื้นที่ไม่มาก ประมาณ 900 ตารางกิโลเมตร แต่ถนนที่จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ประมาณ 1,300 กิโลเมตร นอกจากถนนแล้ว ยังมีทางรถไฟอยู่สองสาย มีความยาวประมาณ 45 กิโลเมตร ได้มีการสร้างทางรถไฟสายสิงคโปร์ - กรันจิ เมื่อปี พ.ศ. 2446 สมัยรัฐบาลสเตอร์ตส์เซดเทิลเมนต์โดยมีการเดินรถจากสถานีแทงเคโรค ไปยังวู้ดแลนด์ และมีบริการแพขนานยนต์ข้ามฟากไปเชื่อมต่อกับทางรถไฟจากแผ่นดินใหญ่ด้วย ต่อมาในปี พ.ศ. 2456 การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ซื้อกิจการนี้แล้วปรับปรุง ให้เริ่มจากสถานีบูกิตบันยัง ถึงสถานีตันหยงปาการ์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2462 ได้มีการเริ่มสร้างถนนข้ามช่องยะโฮร์ เพื่อให้ทางรถไฟติดต่อกัน ทางรถไฟสายหลัก ข้ามถนนข้ามช่องยะโฮร์มาเลเซีย ตัดกลางประเทศ ลงสู่ใต้ถึงสถานีปลายทาง ที่ใกล้ท่าเรือเคปเปเล โดยมีทางแยกเลยเข้าไปในท่าเรือเคปเปเลด้วย ทางรถไฟอีกสายหนึ่ง แยกจากสายแรกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ รถไฟสายนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐบาลมาเลเซีย การเดินทางไปในสถานีรถไฟ เพื่อโดยสารถือว่าเป็นการเดินทางผ่านประเทศ ต้องมีการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง หรือเอกสารอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

รถไฟฟ้าในสิงคโปร์

การขนส่งทางน้ำ มีการขนส่งทางน้ำภายในประเทศ ทางน้ำชายฝั่งและทางน้ำระหว่างประเทศ ทางน้ำภายในประเทศ มีใช้อยู่ในวงจำกัด และไม่ค่อยสะดวก เพราะสิงคโปร์เป็นเกาะเล็ก ๆ และมีแนวชายฝั่งสั้น ภายในเกาะเองก็มีแม่น้ำสายสั้น ๆ และไม่ติดต่อกัน รวมทั้งยังตื้นเขินมาก จึงต้องจำกัดเวลา ในการใช้คือ ในช่วงเวลาน้ำขึ้นเท่านั้น ทางน้ำชายฝั่ง เป็นส่วนหนึ่งของระบบขนส่งทางน้ำระหว่างประเทศ แต่มีลักษณะเฉพาะของตนเองคือ ใช้เรือเล็ก ท่าเรือเล็ก ๆ ที่มีจำนวนมากมาย เส้นทางเดินเรือสั้น การให้บริการไม่เป็นประจำ เรือที่เดินตามบริเวณชายฝั่ง มีหลายบริษัท และมีบริษัทที่ให้บริการเป็นประจำไปยังท่าเรืออินโดนีเซีย มาเลเซียตะวันออก และตะวันตก และไทย ทางน้ำระหว่างประเทศ รัฐบาลได้จัดตั้งสำนักงานจดทะเบียนเรือของสิงคโปร์ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2509 และได้มีการตราพระราชบัญญัติอนุญาตให้มีการจดทะเบียนเรือ ซึ่งเจ้าของอยู่ในต่างประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2511 โดยมีความมุ่งหมายจะชักจูงเรือสินค้าต่างชาติ ที่ไปจดทะเบียนเป็นเรือสัญชาติไซปรัส และปานามา ให้สนใจโอนสัญชาติเป็นเรือสิงคโปร์ได้ ท่าเรือแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2507 ได้มีการปรับปรุงท่าเรือสิงคโปร์ ให้สามารถรับเรือคอนเทนเนอร์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ และสามารถอำนวยความสะดวก ให้กับเรือบรรทุกน้ำมันขนาดสองแสนตัน หรือมากกว่า ท่าเรือ แต่เดิมใช้ท่าเรือเคปเปเล ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของสิงคโปร์ และมีเกาะเซนโตซา กับเกาะบรานี เป็นที่กำบังลม ต่อมาบริเวณของการท่าเรือ ได้ขยายออกไปจนเกินอาณาบริเวณ ทั้งพื้นที่บนฝั่ง และในทะเลรวม 538 ตารางกิโลเมตร ท่าเรือสิงคโปร์ มีทั้งท่าเรือน้ำลึกตรงที่ท่าเรือเคปเปเล มาจนถึงตันจุงปาการ์ ท่าเรือสิงคโปร์เริ่มตั้งแต่ฝั่งตะวันตกของเกาะ เลี้ยวริมฝั่งตะวันตก เรือจะไปจนถึงฝั่งตะวันออกของเกาะที่ซันไจ มาตา อิกาน บิคอน เขตการค้าเสรี ทางท่าเรือสิงคโปร์ ได้ประกาศเขตการค้าเสรี เมื่อปี พ.ศ. 2512 ตามบริเวณท่าเรือ ตั้งแต่เตลือก อาเยอร์เบชิน จนถึงจาร์จินสเตปส์ กับจูร่ง ในบริเวณนี้ทางการได้จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้สายการบินระหว่างชาติ ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2511 บริษัทนี้เป็นสมาชิกของชมรมเดินเรือแห่งตะวันออกไกล เมื่อปี พ.ศ. 2512

ท่าเรือสิงคโปร์

การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ เริ่มมีสายการบินทำการค้าสายแรก เมื่อปี พ.ศ. 2473 เป็นของบริษัททัตซอสอินเดียน และในปี พ.ศ. 2478 สายการบินแคนวนตัส ได้เปิดการบินระหว่างสิงคโปร์ กับออสเตรเลีย ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ท่าอากาศยานสากล เดิมอยู่ที่ปายาเลบาร์ อยู่ห่างจากตัวเมืองไปประมาณ 12 กิโลเมตร มีทางวิ่งยาวประมาณ 4,000 เมตร สามารถรับเครื่องบินพาณิชย์ได้ทุกขนาดและทุกแบบ ปัจจุบันสิงคโปร์มีท่าอากาศยานนานาชาติ ที่จัดตั้งทันสมัยมากคือ ท่าอากาศยานนานาชาติชางงี มีขีดความสามารถในการรับเครื่องบินโดยสารขนาดใหญ่ และการให้บริการพร้อม ๆ กันถึง 45 เครื่อง มีการสร้างทางวิ่งที่สองบนพื้นที่ ที่ได้จากการถมทะเลสายการบินแห่งชาติ เดิมสิงคโปร์ มีสายการบินร่วมกับมาเลเซียใช้ชื่อว่า มาเลเซีย - สิงคโปร์ แอร์ไลน์ส (Malasia - Singapore Airlines) ต่อมาเมื่อได้แยกประเทศกันแล้ว ก็ได้แยกสายการบินออกจากกันด้วย เมื่อปี พ.ศ. 2515 สายการบินของสิงคโปร์ใช้ชื่อว่า สิงคโปร์แอร์ไลน์ (Singapore Airlines SIA)

สิงคโปร์แอร์ไลน์

การศึกษา

ระบบการศึกษาของสิงคโปร์ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่านักเรียนแต่ละคนนั้นมีความถนัดและความสนใจแตกต่างกันไปในแบบฉบับของตนเอง ดังนั้นเราจึงจัดระบบการศึกษาที่ยืดหยุ่นเพื่อให้ นักเรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

การศึกษาก่อนวัยเรียน การศึกษาก่อนวัยเรียน ได้แก่ การศึกษาในชั้นอนุบาลและการดูแลเด็กโดยศูนย์ดูแลเด็กเล็ก โดยจะรับนักเรียนอายุ 3-6 ปี โรงเรียนอนุบาลในสิงคโปร์จะมีกระทรวงศึกษาธิการควบคุม และมีมูลนิธิของชุมชน หน่วยงานทางศาสนา และองค์กรทางธุรกิจและสังคมทำหน้าที่บริหาร

โรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่จะทำการเรียนการสอน 5 วันต่อสัปดาห์ และแบ่งการเรียนเป็นสองช่วงในแต่ละวัน ช่วงหนึ่งจะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่งถึง 4 ชั่วโมง โดยทั่วไปจะสอนโดยใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาที่สอง ยกเว้นในโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนของชาวต่างชาติที่เข้ามาเปิดสอนในสิงคโปร์ การรับสมัครเรียนโรงเรียนอนุบาลและศูนย์ดูแลเด็กเล็กในสิงคโปร์แต่ละแห่งจะมีระยะเวลาต่างกันไปไม่แน่นอน แต่โดยส่วนใหญ่แล้วเปิดรับสมัครนักเรียนตลอดทั้งปี ผู้ปกครองจึงควรติดต่อทางโรงเรียนโดยตรงเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับ การรับสมัคร หลักสูตรการเรียนการสอน และเรื่องอื่น ๆ

ประถมศึกษา เด็กทุกคนในสิงคโปร์จะต้องใช้เวลาเรียน 6 ปีในระดับประถมศึกษา ประกอบด้วยการเรียนขั้นประถมต้น (foundation stage) 4 ปี ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 และชั้นประถมปลาย (orientation stage) อีก 2 ปี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

ในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน วิชาหลักที่ได้เรียนคือ วิชาภาษาอังกฤษ ภาษาท้องถิ่น (Mother Tongue อันได้แก่ ภาษาจีน มลายู หรือทมิฬ ตามเชื้อชาติของตนเอง) คณิตศาสตร์ และวิชาเสริม อันได้แก่ ดนตรี ศิลปะ ทัศนกรรม สุขศึกษา และสังคมศึกษา ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์จะเริ่มเรียนกันตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไป และเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในตัวนักเรียนและทดสอบความถนัดของนักเรียนให้ตรงกับแผนการเรียนในระดับมัธยม ทุกคนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องทำข้อสอบ Primary School Leaving Examination (PSLE) ให้ผ่านเพื่อจบการศึกษาระดับประถม หลักสูตรการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาของสิงคโปร์ได้รับการยอมรับและนำไปเป็นตัวอย่างการเรียนการสอนจากนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาคณิตศาสตร์ การรับนักเรียนต่างชาติขึ้นขึ้นอยู่กับจำนวนที่นั่งว่างในแต่ละโรงเรียน

มัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในสิงคโปร์มีหลายรูปแบบ ทั้งที่ให้ทุนทั้งหมดโดยรัฐบาล หรือเพียงส่วนเดียว หรือนักเรียนเป็นคนออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด นักเรียนในแผนการเรียนพิเศษ (Special และ Express) จะใช้เวลาเรียนเพียง 4 ปี ขณะที่นักเรียนในแผนการเรียนปกติ (Normal) จะใช้เวลาเรียน 5 ปี โดยนักเรียนในแผนการเรียนพิเศษจะสอบ Singapore-Cambridge General Certificate of Education ‘Ordinary’ (GCE ‘O’ Level) เมื่อเรียนครบ 4 ปี ส่วนนักเรียนหลักสูตรปกติที่ใช้เวลาเรียน 5 ปีนั้น จะสอบ Singapore-Cambridge General Certificate of Education ‘Normal’ (GCE ‘N’ Level) เมื่อถึงปีที่ 4 ก่อน แล้วจึงจะสามารถสอบ GCE ‘O’ Level เมื่อเรียนจบปีที่ 5

หลักสูตรวิชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาจะประกอบด้วย วิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ภาษาแม่ (จีน มลายู หรือทมิฬ) วิทยาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถเลือกได้ว่าจะเรียนทางสายศิลป์ วิทยาศาสตร์ ธุรกิจการค้าหรือสายวิชาชีพ หลักสูตรการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาในสิงคโปร์ได้รับการยอมรับในระดับโลกว่า ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์และมีความคิดสร้างสรรค์ การรับนักเรียนต่างชาติขึ้นขึ้นอยู่กับจำนวนที่นั่งว่างในแต่ละโรงเรียน

จูเนียร์ คอลเลจ/ เตรียมอุดมศึกษา เมื่อนักเรียนสอบ GCE ‘O’ Level ได้สำเร็จแล้ว นักเรียนสามารถสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับจูเนียร์ คอลเลจเป็นเวลา 2 ปี หรือศึกษาที่สถาบันกลางการศึกษา (centralised institute) เป็นเวลา 3 ปี เพื่อเตรียมศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย จูเนียร์ คอลเลจ และ สถาบันกลางการศึกษาจะสอนทุกอย่างเพื่อเตรียมตัวให้นักเรียนเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยได้ หลักสูตรหลักแบ่งเป็น 2 หลักสูตร คือ วิชาความรู้ทั่วไป (General Paper) และภาษาแม่ เมื่อเรียนจบจูเนียร์ คอลเลจ นักเรียนจะต้องสอบ Singapore-Cambridge General Certificate of Education ‘Advanced’ (GCE ‘A’ Level) โดยเลือกวิชาสอบสูงสุดได้ 4 วิชา จากวิชาในหมวดศิลป์ วิทยาศาสตร์และธุรกิจการค้า

การรับนักเรียนต่างชาติก็ขึ้นอยู่กับที่นั่งว่างในโรงเรียนเช่นกัน

โพลีเทคนิค โพลีเทคนิคสร้างขึ้นเพื่ออบรมหลักสูตรที่หลากหลายให้แก่นักศึกษาที่ต้องการฝึกปฎิบัติมือในระดับประกาศนียบัตร และอนุปริญญา ในขณะนี้มีโพลีเทคนิค 5 แห่งในสิงคโปร์ ได้แก่ Nanyang Polytechnic, Ngee Ann Polytechnic, Republic Polytechnic, Singapore Polytechnic, Temasek Polytechnic

สถาบันเหล่านี้มีหลักสูตรการสอนมากมายที่มุ่งเน้นให้สามารถไปประกอบอาชีพในอนาคต เช่น วิศวกรรม บริหารธุรกิจ การสื่อสารมวลชน การออกแบบดีไซน์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และหลักสูตรเฉพาะทางอย่างเช่น การวัดสายตา วิศวกรรมทางทะเล การศึกษาเกี่ยวกับการเดินเรือ พยาบาล การเลี้ยงดูเด็กอ่อน และการทำภาพยนตร์ นักเรียนที่จบการศึกษาในจากโพลีเทคนิคเป็นที่นิยมของบริษัทต่าง ๆ เพราะได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ที่พร้อมจะเข้าสู่โลกแห่งเศรษฐกิจใหม่

สถาบันเทคนิคศึกษา สถาบันเทคนิคการศึกษา (Institute of Technical Education – ITE) เป็นอีกหน้ทางเลือกของนักเรียนที่จบจากชั้นมัธยมศึกษา และต้องการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและความรู้ทางอุตสาหกรรมแขนงต่าง ๆ นอกจากนี้โปรแกรมฝึกอบรมเต็มเวลาสำหรับนักเรียนที่จบจากชั้นมัธยมศึกษาแล้ว และยังมีโปรแกรมสำหรับผู้ใหญ่ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ของตนด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมอีกด้วย

มหาวิทยาลัย (Universities) ในสิงคโปร์มี 4 แห่ง ได้แก่

National University of Singapore (NUS) Nanyang Technological University (NTU) Singapore Management University (SMU) Singapore University of Technology and Design (SUTD) มหาวิทยาลัยทั้งสามแห่งได้ผลิตนักศึกษาปริญญาที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับมากมาย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยทั้งหมดยังให้โอกาสแก่นักศึกษาที่มีความรู้แต่ขาดทุนทรัพย์ โดยการให้ทุนเพื่อศึกษาและการวิจัยในระดับปริญญาโท

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (NUS) ก่อตั้งในปีค.ศ. 1905 เปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงมานาน เช่น วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยี กฎหมาย ศิลปศาสตร์ สังคมศาสตร์ และแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนินยาง (NTU) ก่อตั้งขึ้นในปีค.ศ. 1981 เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการสอนและการวิจัยด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยี ต่อมาได้ร่วมกับวิทยาลัยครู (National Institute Education – NIE) เพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาการบัญชี บริหารธุรกิจและสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ (SMU) ก่อตั้งขึ้นในปี 2000 โดยเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐแต่บริหารจัดการแบบเอกชน เน้นการเรียนการสอนด้านธุรกิจการจัดการ

Singapore University of Technology and Design (SUTD) ก่อตั้งขึ้นในปี 2011

มหาวิทยาลัยนานาชาติในสิงคโปร์ นอกจากมหาวิทยาลัยของสิงคโปร์เองแล้ว สิงคโปร์ยังมีมหาวิทยาลัยนานาชาติระดับโลกมาเปิดสาขาหลายสถาบัน อาทิ มหาวิทยาลัย INSEAD ซึ่งติด 1 ใน 10 มหาวิทยาลัยดีเด่นของยุโรป และได้ลงทุนเป็นจำนวนเงินถึง 60 ล้านดอลลาร์สหรัฐในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณศูนย์วิทยาศาสตร์ นับเป็นครั้งแรกที่มหาวิทยาลัยทางด้านธุรกิจนานาชาติมาตั้งวิทยาเขตเต็มรูปแบบในเอเชีย และในปีค.ศ. 2000 University of Chicago Graduate School of Businessได้มาเปิดคณะธุรกิจและเลือกสิงคโปร์เป็นวิทยาเขตถาวรแห่งแรกในเอเชียเช่นกัน

สถาบันการศึกษาเอกชน ในสิงคโปร์คุณสามารถเลือกได้ว่าอยากเรียนสถาบันการศึกษาเอกชนแบบไหน เนื่องจากมีสถาบันการศึกษาเอกชนมากมายที่เปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ กันไปมากกว่า 300 สถาบัน ตั้งแต่ ธุรกิจ เทคโนโลยี ศิลปะ จนถึงโรงเรียนสอนภาษา เพื่อตอบสนองความต้องการของคนสิงคโปร์เองและนักเรียนจากต่างชาติ นักเรียนสามารถเลือกได้ว่าจะเรียนหลักสูตรระดับใดได้ในสถาบันการศึกษาเอกชน ตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา จนถึงปริญญาระดับต่าง ๆ โดยที่สถาบันการศึกษาเอกชนในสิงคโปร์มีมหาวิทยาลัยพันธมิตรมากมายจากสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย จึงทำให้นักเรียนได้สัมผัสกับบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อมอย่างไว้ที่ติ เนื่องจากแต่ละสถาบันจัดรับสมัครและการสอบขึ้นเอง นักเรียนจึงต้องติดต่อกับแต่ละโรงเรียนโดยตรงหากสนใจและต้องการข้อมูลเพิ่มเติมและเมื่อสนใจในสถาบันการศึกษาเอกชนใด คุณต้องมั่นใจก่อนเลือกเรียนว่าหลักสูตรนั้น ๆ ครอบคลุมทุกอย่างที่คุณต้องการไม่ว่าจะเป็น

หลักสูตรวิชา :

ประกาศนียบัตรที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป สิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น บริการสำหรับนักเรียนต่างชาติ เช่น การอำนวยความสะดวกในการทำวีซ่า การปฐมนิเทศและอาจารย์—ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนต่างชาติ เป็นต้น โรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนที่สอนหลักสูตรต่างประเทศหรือโรงเรียนนานาชาติได้เปิดโอกาสให้น้อง ๆ ได้ศึกษาหาความรู้ในแบบเดียวกับประเทศต้นกำเนิดของโรงเรียน โรงเรียนเหล่านี้จัดทะเบียนถูกต้องกับกระทรวงศึกษาธิการของประเทศสิงคโปร์ และมีการวางแผนทางหลักสูตรการศึกษาเหมือนกับโรงเรียนในประเทศนั้น โดยปกติโรงเรียนนานาชาติที่เข้ามาเปิดในสิงคโปร์จะมีทั้งนักเรียนจากต่างประเทศและชาวต่างชาติจากชาตินั้น ๆ ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในสิงคโปร์เป็นการชั่วคราว บางโรงเรียนจะกำหนดคุณสมบัติขั้นต้นของนักเรียนที่รับสมัครเช่น สัญชาติ หรือความสามารถทางด้านภาษา ค่าเล่าเรียนในแต่ละปีจะแตกต่างกันไปตามแต่ละโรงเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 4,600-14,000 เหรียญสิงคโปร์ต่อปี สำหรับชั้นเรียนเด็กเล็ก และ 6,000-18,000 เหรียญสิงคโปร์ต่อปี สำหรับชั้นเรียนเด็กโต ทั้งนี้ การจัดสอบและการปิดเทอมก็แตกต่างกันไปในแต่ละโรงเรียนด้วยเช่นกัน

โรงเรียนชั้นนำสองแห่งของสิงคโปร์ นั่นคือ Anglo-Chinese School (ACS) และ Hwa Chong Institution ได้ก่อตั้งเป็นโรงเรียนเอกชนขึ้นโดยเริ่มรับนักเรียนเข้าศึกษาครั้งแรกในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548

โรงเรียนทั้งสองแห่งที่จัดตั้งขึ้นนั้น ได้เปิดการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับหลังจบระดับมัธยมศึกษาACS Internationalจะมีหลักสูตร GCSE นานาชาติและหลักสูตรอนุปริญญาสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายนานาชาติ (International Baccalaureate Diploma Programme) ขณะที่ Hwa Chong Internationalจะมีหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา และก่อนมหาวิทยาลัยซึ่งจะได้รับ ประกาศนียบัตร GCE A Level ในขั้นสูงสุด

วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี

ประเทศสิงคโปร์มีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับแนวหน้าของเอเชีย มีการพัฒนาอยู่เสมอ มีการสร้างเสริมพัฒนาการให้กับเยาวชน อีกทั้งยังให้ความรู้ที่ดีเยี่ยม ทั้ง ศูนย์วิทยาศาสตร์สิงคโปร์ (Singapore Science Centre) ที่มีชื่อเสียง ห้องสมุดดิจิทัล ศูนย์เรียนรู้ไอที และยังมี Funan IT Mall ศูนย์จำหน่ายอุปกรณ์ไอทีที่ทันสมัยอยู่ใกล้กับสถานีรถไฟฟ้า City Hall

ในการปฏิรูปการศึกษา สิงคโปร์ได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับยุทธศาสตร์การดำเนินงาน เพื่อผลักดันการปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีการดำเนินงานและการสนับสนุนอย่างจริงจัง จนเป็นผลให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

ในระยะแรกผู้นำสิงคโปร์ได้ใช้การศึกษาเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการสร้างชาติ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ สร้างกำลังคนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจแล้ว ในระยะต่อมาเมื่อประเทศมีความมั่นคงและมั่นคงทางเศรษฐกิจ จึงได้ใช้การปฏิรูปการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศในระดับที่สูงขึ้น โดยกำหนดแนวนโยบาย เป้าหมายและมาตรการต่าง ๆ ที่นำไปสู่การปฏิบัติ

ในปัจจุบันและอนาคต สิงคโปร์ได้มุ่งสู่การปฏิรูปการศึกษาที่ท้าทายมากขึ้นและมีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่มีพลัง มีการกำหนดวิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์ แผน โครงการ และมาตรการต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดตั้งองค์กรเพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษา

สาธารณสุข

สวัสดิการสังคม

ประชากร

เชื้อชาติ

สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีประชากรหนาแน่นที่สุดในภูมิภาค และเป็นประเทศเล็กที่สุดในภูมิภาค เป็นประเทศที่มีประชากรหนาแน่นเป็นอันดับ 2 ของโลก มีจำนวนประชากรประมาณ 5,543,494 (ข้อมูล ณ วันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 2013) ประกอบด้วยชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน-ดัตช์-โปรตุเกส-ญี่ปุ่นหรือชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน-ดั้นชา-โปรตุเกส (76.5%) ชาวมลายู (13.8%) ชาวอินเดีย (8.1%) และอื่น ๆ (1.6%)

ศาสนา

ในปี ค.ศ. 2010^[8] ประเทศสิงคโปร์มีผู้นับถือศาสนา แบ่งได้ดังนี้ ศาสนาพุทธ 33% ศาสนาคริสต์ 18.3% ศาสนาอิสลาม 14.7% ลัทธิเต๋า 10.9% ศาสนาฮินดู 5.1% ศาสนาอื่น ๆ 0.7% และไม่มีศาสนา 17%

ภาษา

สิงคโปร์มีภาษาราชการถึง 4 ภาษา คือ อังกฤษ จีนกลาง มลายู และทมิฬ ศิลปวัฒนธรรมก็เป็นลักษณะผสมระหว่างจีน มาเลเซีย และอินเดีย ภาษาประจำชาติ: คือภาษามลายู

วัฒนธรรม

ศาสนาในประเทศสิงคโปร์		
ศาสนา		ร้อยละ
พุทธ	<div><div></div></div>	33%
คริสต์	<div><div></div></div>	18.3%
ไม่มีศาสนา	<div><div></div></div>	17%
อิสลาม	<div><div></div></div>	14.7%
เต๋า	<div><div></div></div>	10.9%
ฮินดู	<div><div></div></div>	5.1%

อิทธิพลทางวัฒนธรรมที่สิงคโปร์ได้รับหลังจากการก่อตั้งประเทศขึ้น ก็คือวัฒนธรรมของจีน อาหารก็เป็นส่วนหนึ่งในวัฒนธรรมนี้ด้วยเช่น หมูสะเต๊ะ ข้าวมันไก่ ขนมหีบ เป็นต้น

ลักซา (Laksa) อาหารขึ้นชื่อของประเทศสิงคโปร์ ลักซามีลักษณะคล้ายก๋วยเตี๋ยวต้มยำใส่กะทิ ทำให้รสชาติเข้มข้น คล้ายคลึงกับข้าวซอยของไทย โดยลักซามีส่วนผสมของ กุ้งแห้ง พริก กุ้งต้ม และหอยแครง เหมาะสำหรับคนที่ชอบรับประทานอาหารทะเลเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม ลักซามีทั้งแบบที่ใส่กะทิ และไม่ใส่กะทิ ทว่า แบบที่ใส่กะทิจะเป็นที่นิยมมากกว่า

ดนตรี

สื่อสารมวลชน

วันหยุด

กีฬา

ฟุตบอล

ฟุตบอลสิงคโปร์สามารถเข้าถึงรอบ20 ทีม สุดท้ายได้ แต่ต้องดกรอบเหมือนกับทีมในอาเซียนเหมือนกันคือ ไทย อินโดนีเซีย ในสมัยนี้ประเทศสิงคโปร์ได้พัฒนาไว้มาก

ดูเพิ่ม

อ้างอิง

- Chew, Ernest (1991). Lee, Edwin, ed. *A History of Singapore*. Oxford University Press. ISBN 0-19-588917-7.
- Hoe Yeen Nie (2 June 2009). "State of Singapore came into being 50 years ago on 3 June". *Channel News Asia*. Singapore.
- อ้างอิงผิดพลาด: ป้ายระบุ <ref> ไม่ถูกต้อง ไม่มีการกำหนดข้อความสำหรับอ้างอิงชื่อ LOC2
- "Statistics Singapore - Latest Data - Population (Mid-Year Estimates)". Statistics Singapore. 2012. สืบค้นเมื่อ 10 November 2012.

Unknown parameter |month= ignored (help)
- "2008 Estimate". Singapore Statistics. 2009. สืบค้นเมื่อ 2 July 2011.
- "Climatological Normals of Singapore". Hong Kong Observatory. สืบค้นเมื่อ 12 May 2010.
- "สิงคโปร์ประกาศซื้อประธานาธิบดีหญิงคนแรกแล้ว". โพสต์ทูเดย์. 2017-09-13. สืบค้นเมื่อ 2018-08-28.
- [1] (https://en.wikipedia.org/wiki/Religion_in_Singapore) Religion in Singapore

แหล่งข้อมูลอื่น

#

รัฐบาล

- Singapore Government Directory Interactive (<http://www.sgdi.gov.sg/>)
- Singapore Government Online Portal (<http://www.gov.sg/>)
- Gateway To All Government Services (<http://www.ecitizen.gov.sg/>)
- Singapore National Service Portal (<http://www.ns.sg/nsPortal/index.jsp>)
- Singapore Accounting and Corporate Regulatory Authority (<http://www.acra.gov.sg/>)
- Singapore Department of Statistics Annual Data (<http://www.singstat.gov.sg/stats/keyind.html>)
- Chief of State and Cabinet Members (<http://www.cia.gov/library/publications/world-leaders-1/world-leaders-s/singapore.html>)
- Singapore Economic Development Board (<http://www.sedb.com/>)

ข้อมูลทั่วไป

- Singapore (<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/sn.html>) entry at *The World Factbook*
- Singapore (<http://ucblibraries.colorado.edu/govpubs/for/singapore.htm>) from *UCB Libraries GovPubs*
- ประเทศสิงคโปร์ (<https://curlie.org/Regional/Asia/Singapore>) ที่เว็บไซต์ Curlie

- [Singapore profile \(http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-15961759\)](http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-15961759) from the [BBC News](#)
- [Singapore \(http://www.britannica.com/EBchecked/topic/545725/Singapore\)](http://www.britannica.com/EBchecked/topic/545725/Singapore) at [Encyclopædia Britannica](#)
- [Singapore Infomap \(http://www.sg/\)](http://www.sg/)
- [!\[\]\(71ac35c616fd8bfda805d579390e24d8_img.jpg\) Wikimedia Atlas of Singapore](#)
- [WikiSatellite view of Singapore at WikiMapia \(http://www.wikimapia.org/#y=1345015&x=103819427&z=11&l=0&m=a\)](http://www.wikimapia.org/#y=1345015&x=103819427&z=11&l=0&m=a)
- [Official Gateway To Singapore \(http://app.www.sg/\)](http://app.www.sg/)
- [Official Singapore Tourism Website \(http://www.yoursingapore.com/content/traveller/en/experience.html\)](http://www.yoursingapore.com/content/traveller/en/experience.html)
- [Key Development Forecasts for Singapore \(http://www.ifs.du.edu/ifs/frm_CountryProfile.aspx?Country=SG\)](http://www.ifs.du.edu/ifs/frm_CountryProfile.aspx?Country=SG) from [International Futures](#)

ท่องเที่ยว

- [Singapore Tourism Board \(http://www.visitsingapore.com\)](http://www.visitsingapore.com)

ดึงข้อมูลจาก "<https://th.wikipedia.org/w/index.php?title=ประเทศสิงคโปร์&oldid=8637561>"

หน้านี้แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2562 เวลา 21:47 น.

อนุญาตให้เผยแพร่ภายใต้สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ แบบแสดงที่มา-อนุญาตแบบเดียวกัน และอาจมีเงื่อนไขเพิ่มเติม ดูรายละเอียดที่ [ข้อกำหนดการใช้งาน Wikipedia®](#) เป็นเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนของมูลนิธิวิกิมีเดีย องค์กรไม่แสวงผลกำไร

[ติดต่อเรา](#)